

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 2 DECEMBER 2021**

**Onderwerp: RV Invoering opt-insysteem voor ongeadresseerd reclamedrukwerk
(ja-sticker) (2021.0002294)**

Voorzitter: dhr. M. Achterbergh-Copier

De leden: dhr. R. Ahmed Khatab, dhr. T.M. Beusenberg, dhr. H. den Butter, dhr. R. Kenselaar, mw. D. Kerkhoff, mw. K. Kliphuis, mw. G. Knikker, dhr. H.C.M. Koning, dhr. A. Salhi, dhr. J.J. Schaap, dhr. P.J.M. Schouten

Griffier: dhr. B. Heerema

Portefeuillehouders: dhr. J.G. Rip, mw. M.L. Sedee-Schuitmaker

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Goedenavond allemaal. Ik open de sessie. We gaan het hebben over de invoering van het opt-insysteem voor ongeadresseerd reclamedrukwerk, kortom, de ja-sticker. Volgens mij is het de ja/ja-sticker, maar er staat hier 'ja-sticker'. In ieder geval een ja-sticker. We hebben een uur de tijd, in de eerste helft hebben we spreektijden, die zijn kort en daarna hebben we nog een tweede termijn vrij debat. Ik wil u allemaal op het hart drukken dat u via de voorzitter spreekt, zoals de voorzitter van de raad dat ook eerder heeft gezegd. 9 december a.s. gaan we hierover stemmen dus vandaag kunnen we nog even rustig overleggen. Ik heb een aanmelding en we beginnen bij mijnheer Schouten van GroenLinks, u heeft het woord.

De heer SCHOUTEN: Dank u wel voorzitter, in 2017 kwam GroenLinks met de eerste motie om de ja/ja-sticker in te voeren en het heeft daarna nog veel energie gekost om de collega's te overtuigen dat dit een heel belangrijke stap is, ook in de VANG-doelstellingen. Vandaag ligt er een mooi raadsvoorstel van het college met de nodige positieve argumenten om dat in te voeren. De afvalstoffenheffing is mooi aangepast naar voorbeeld van de laatste motie van GroenLinks, D66 en GEZOND Haarlemmermeer. De verwachting is dat het een gigantische besparing oplevert: 600.000 kilogram papier, 22 miljoen liter water, 1100 ton CO₂ en 1,6 miljoen megajoules aan energie per jaar.

De VOORZITTER: Mijnheer Schouten, u krijgt een interruptie van mijnheer Koning, CDA.

De heer KONING: Volgens mij was de motie ook ingediend door het CDA, mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Volgens mij niet, mijnheer Koning, maar als u het zegt, dan zal het wel zo zijn, ik ga het nazoeken.

De VOORZITTER: Volgende keer graag via de voorzitter.

De heer SCHOUTEN: Excuus. En daarnaast levert het nog een paar mooie schone voordeuren op. Zijn er ook nadelen? Nee, eigenlijk niet. Iemand die echt niet zonder folders kan, plakt een ja-sticker op zijn brievenbus. De ondernemers die folders verspreiden gaan veel gerichter folderen. Nu weet de ondernemer zeker dat iemand de folders echt wil hebben. En de dag- en weekbladen kunnen de re-

clamebehoefte van ondernemers opvangen in hun advertentieruimte. De folderbranche zal met de vooruitgang mee moeten en moeten innoveren. Ze zijn er al goed mee bezig. Er kunnen al persoonlijke folderpakketten besteld worden en ook zijn er al apps die digitale folders laten zien.

Als laatste voorzitter, GroenLinks is heel blij dat het college deze handschoen heeft opgepakt, maar maak een beetje snelheid met de uitrol. Jurisprudentie laat zien dat als ondernemers al vanaf 2017 zien dat er discussie is over die voorstel, zij zich niet meer kunnen beroepen op de lange voorbereidingstijd, dus gaan met die banana. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schouten. Dan gaan we naar mijnheer Salhi, HAP.

De heer SALHI: Dank u wel voorzitter, met dit raadsvoorstel heeft het college een compleet plan naar de raad gebracht zonder enige keuzevrijheid. Het is dit of niets. Wat is goed voor zowel het milieu, als ondernemers en mensen die graag de reclamefolders te allen tijde willen ontvangen?

Eerder in de VANG hebben we vastgesteld dat het streven is naar 30 kilo restafval in 2025 te gaan. Dat is op zich een gegeven waar we ons op moeten richten. Dit doe je door inwoners te motiveren en bewust te maken van afvalpreventie en door het belang van afvalscheiding onder de aandacht te brengen. Wat mijn fractie betreft, doe je dat niet door indirect mensen in hun vrijheid van keuze te beperken. Daarnaast vindt HAP het heel jammer dat er geen alternatief voorstel is opgenomen in dit stuk. Dan hadden we wellicht iets kiezen gehad.

Voorzitter, het idee is om de huidige nee/nee-sticker in te ruilen voor een ja/ja-sticker. Als je het eenzijdig bekijkt, zou je kunnen stellen dat sommige mensen het irritant vinden om de reclamefolders te ontvangen. Ook het argument dat folders slecht zijn voor het milieu wordt vaak aangehaald. Er is echter ook een andere kant van het verhaal, namelijk de impact voor de lokale ondernemers die daarmee gepaard gaat. Ondernemers willen, om simpele redenen, reclamefolders verspreiden omdat ze zo een grote groep mensen bereiken. En het bemoeilijken hiervan heeft direct gevolgen voor de ondernemers. Mijn fractie wil daar niet aan voorbijgaan.

Voorzitter, in de huidige vorm kunnen mensen aangeven of zij wel of geen reclamefolders wensen te ontvangen. Het staat iedereen vrij een nee-sticker aan te schaffen en deze op de brievenbus te plakken. Een prima systeem dat al heel wat jaren werkt. Waarom dan ineens een heel systeem omgooien met een sticker met dezelfde achterliggende gedachte, namelijk dat mensen kunnen kiezen of men een folder in de bus wil? Dat systeem hanteren we al met de nee-sticker. Als voorbeeld, mijn bureaus hebben een sticker met 'nee, geen drukwerk'. Die mogen ze er nu af gaan krabben en zelf mag ik op mijn brievenbus een sticker plakken met 'ja'. En wil je ze wel, zoals een groot deel van onze inwoners die ze graag uitpluizen voor aanbiedingen en acties, lees ze dan en gooi de folders netjes in de papierbak, zodat het keurig gerecycled wordt.

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi, u krijgt een interruptie van mijnheer Den Butter, ChristenUnie-SGP.

De heer DEN BUTTER: U doet het nu voorkomen alsof er allerlei dingen weggehaald moeten worden. Waarom zou u dat doen? Het is toch helemaal niet verboden om een sticker op de brievenbus te houden, ook al is die misschien niet heel erg nuttig?

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi.

De heer SALHI: Die mag je er gewoon ophouden, ik zie niet dat dat verboden zou moeten worden.

De VOORZITTER: U krijgt ook een interruptie van mijnheer Schouten, GroenLinks.

De heer SCHOUTEN: Dank u wel voorzitter, ik vraag me af of mijnheer Salhi het raadsvoorstel wel goed gelezen heeft want er staat wel degelijk een gigantisch aantal positieve doelen in genoemd. Als

we gaan veranderen in regime, dan besparen we dus al die zaken die ik net heb opgenoemd. Daarnaast, een nee-sticker op de deur kunt u gewoon laten zitten want er verandert daardoor niets voor u. Ik snap niet dat de HAP niet meewil in deze gigantische besparing en toevoeging aan de VANG. Bent u dat met mij eens?

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi.

De heer SALHI: Het gaat HAP vooral om de keuzevrijheid die ik net heb aangehaald en dat mensen dat zelf kunnen doen. Ik denk dat als je de mensen op die manier stimuleert en we dat ook voor de VANG doen, er veel meer beweging in komt om een bepaalde beweging te krijgen.

De VOORZITTER: Nog een korte aanvullende vraag mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Ik vind dit ook een heel mooi keuzemoment: u krijgt de keuze om een ja-sticker te plakken of niet. Dus wat is er aan de hand met de keuzevrijheid in de Haarlemmermeer? U kunt kiezen voor een ja-sticker of niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi.

De heer SALHI: Ja, of de keuze de nee-sticker behouden.

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi rondt u af, u bent bijna door uw tijd.

De heer SALHI: Dan ga ik even naar de afsluiting. Dan even terugkomend op dit dilemma ja/ja/nee/nee en toch kiezen voor een ja-sticker. Keuzevrijheid voor de mensen staat bij ons hoog in het vaandel, niet opdringen, maar stimuleren en beter, bewuster om te gaan met het milieu zoals we ook in de VANG hebben vastgesteld. De effecten van de huidige vorm worden onvoldoende belicht en dat maakt dat mijn fractie vindt dat eigenlijk geen keuze te maken is. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Salhi, dan gaan we naar mijnheer Den Butter, ChristenUnie-SGP.

De heer DEN BUTTER: Dank u wel voorzitter, in deze weken is het altijd gebruikelijk dat mensen gedichtjes maken. Dat zal ik u besparen, maar ik wilde toch beginnen met 'ja, Piet, het heerlijk avondje is gekomen'. Piet, mijnheer Schouten, gaf het al aan, hij is er al sinds 2017 mee in de weer en dan ligt er nu een stuk voor waar hij mee in kan stemmen, hoorden we. Op grote lijnen.

Onze fractie vindt ook dat het een evenwichtig voorstel is geworden. Wij zijn aan het begin kritisch geweest omdat het zo plompverloren werd gebracht in 2017, maar inmiddels kunnen we met de heer Schouten stellen dat we ons hebben kunnen voorbereiden. Dus wat ons betreft, is dit een prima voorstel en zitten er voldoende keuzes in die het voor de burgers mogelijk maken om te kiezen voor wel folders of geen folders, daar verandert niets aan volgens mij, mijnheer Salhi.

Tot slot hebben we wel een vraag. We hebben namelijk in juni een e-mail gekregen van Spotta. Daarin stond, dat citeer ik even als een soort kernzin 'we hebben de betreffende afdeling – hier in het gemeentehuis – benaderd en er wordt aangegeven dat men niet met ons gesprek wil'. De hele teneur van die e-mail was een beetje zo. Dus ik heb kritisch het stuk daarop gelezen en toen zag ik dat wel degelijk met Spotta ook uiteindelijk gesproken is. Maar hoe is dat nou ontstaan? Dat Spotta zich in juni gepasseerd voelde? Kan de wethouder daar nog iets over zeggen, hoe dat een beetje gelopen is?

Verder hopen we dat dit voorstel instemming kan krijgen in de gemeente want ik weet dat die besparing reëel is.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Den Butter en dan gaan we naar mijnheer Beusenberg, SRH.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter, ja/ja, nee/nee, ja/nee, nee/ja, gelukkig gaat alles wel goed met me. Vanavond bespreken we het opt-insysteem voor ongeadresseerd reclamedrukwerk. SRH kan zich niet vinden in het raadsvoorstel. Zoals het voorstel suggereert, heeft 86% geen nee/nee-sticker. Dat houdt in dat deze mensen het dus geen probleem vinden om reclamedrukwerk te ontvangen. U wilt deze mensen nu een extra taak geven om hun zondagmiddagboekjes te ontvangen en daar is SRH het niet mee eens. Mocht het voorstel toch worden aangenomen, dan wil ik in ieder geval de inwoners adviseren de stickers niet bij het CDA te halen, want straks hebben we een nieuwe Stikkerdeal. Maar voorzitter, is het nou de bedoeling dat deze inwoners een sticker zelf gaan aanschaffen? Of krijgen zij, mocht het worden aangenomen, een stickervelletje thuisgestuurd? Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Beusenberg. Dan gaan we naar GEZOND Haarlemmermeer, mijnheer Kenselaar.

De heer KENSELAAR: Dank u voor de spreektijd voorzitter. Om maar meteen door de brievenbus in huis te vallen. Ja, ja, GEZOND Haarlemmermeer is in de afgelopen jaren, net als GroenLinks, al meermaals begonnen over de ja/ja-sticker, alleen bleef die in het begin eigenlijk niet bij veel partijen plakken. Blijkbaar is de ondergrond nu wel voldoende schoon of vetvrij, wat ons alleen maar tot tevredenheid stemt. Goed dat er in de het voorstel een redelijke overgangstermijn van negen maanden na invoering wordt aangehouden voor de uitgevers en verspreiders van het drukwerk. Ook goed is de minimumnorm voor huis-aan-huisbladen van 30% stukken met redactionele inhoud met betrekking tot lokale gebeurtenissen om het zo van reclamedrukwerk te kunnen onderscheiden. Soms is een minuut spreektijd erg veel als je GEZOND Haarlemmermeer bent, dus zo is het mooi voorzitter. Kortom, ja/ja, dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Kenselaar. Mijnheer Schaap, Forza!

De heer SCHAAP: Voorzitter, wat kan een inwoner doen als hij geen ongeadresseerd drukwerk wenst te ontvangen? Volgens de website www.rijksoverheid.nl kun je bij de gemeente twee soorten brievenbusstickers aanvragen. De nee/nee-sticker als er geen prijs wordt gesteld op reclamedrukwerk of huis-aan-huisbladen. Of de nee/ja-sticker, voor wie geen reclame wil maar wel huis-aan-huisbladen wenst te ontvangen. Duidelijker kun je het niet hebben. Mocht er ondanks een sticker op de brievenbus toch ongewenst drukwerk bezorgd worden, dan kan een klacht ingediend worden bij de adverteerder of de verspreider. Die zijn dan verplicht de klacht te onderzoeken en binnen vier weken te antwoorden. Gebeurt dat niet, dan is er de mogelijkheid binnen vier weken een klacht in te dienen bij de Stichting Reclame Code. Een uitstekende regeling, voorzitter en bekend bij onze bezorgers en bij onze inwoners.

Een ja/ja-sticker betekent dat we de lokale ondernemers en onze jeugd die een centje bij wil verdienen, dwars gaan zitten. Dat betekent dat we onze inwoners die graag uitkijken naar de folders gaan pesten en dwarszitten. Dat betekent voor de gemeente geld uitgeven, terwijl we net bezuinigen op alerhande maatschappelijke organisaties.

En wat zijn eigenlijk de argumenten om die ja/ja-sticker in te voeren? Het milieu. Papier is de milieuvriendelijkste optie van reclameverspreiding; 85% van het nieuwe papier en karton bestaat uit oud papier en is na gebruik opnieuw recyclebaar. Nederland is trouwens koploper met papierrecycling, 89% van al ons papier wordt hergebruikt. Het alternatief is digitaal adverteren. Voor het grootwinkelbedrijf geen probleem, maar voor onze plaatselijke winkeliers een te grote drempel. Bovendien weten we inmiddels welke aanslag datacenters met hun energieverbruik op het milieu doen. Laten we onszelf niet voor de gek houden...

De VOORZITTER: Gaat u afronden, mijnheer Schaap?

De heer SCHAAP: Ik wilde net afronden, voorzitter. Twee minuten spreektijd en nauwelijks tijd voor debat is eigenlijk veel te kort voor dit onderwerp. Ik zou zeggen, bedrijf geen symboolpolitiek, maar gebruik uw verstand en zeg gewoon heel duidelijk nee/nee tegen de ja/ja. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Schaap, nog even namens de griffie, u heeft als Forza! eerder een motie ingediend en aangehouden, gaat u daar nog wat mee doen vandaag?

De heer SCHAAP: Dat hangt van dit debat af voorzitter

De VOORZITTER: Oké, waarvan akte. Dan mevrouw Knikker, D66.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel voorzitter. Er is al veel gezegd en ik sluit me aan bij het positieve kamp vandaag. We zijn ook blij met dit compacte voorstel voor de ja/ja-sticker. Het gaat hier juist om bewustwording en de positieve argumenten die er dus wel zijn om hiertoe over te gaan. Het is ook niet nieuw, we vinden het wel niet opnieuw uit. Het wordt al in veel gemeenten succesvol toegepast. Ik ben ook blij met het feit dat er gekeken wordt naar de 30% redactionele inhoud van onze huis-aan-huiskrantjes want we weten natuurlijk allemaal dat die journalistiek al voldoende onder druk staat. Dus ik ben heel blij dat daar, net als in Rotterdam, naar gekeken wordt.

Ja, wat mij betreft zo snel mogelijk starten. We hebben nu negen maanden voor die uitrol. Ik begrijp dat dat is omdat aan ondernemers tegemoet wordt gekomen. Eigenlijk hoor je en zie je dat bij de andere gemeenten de ondernemers ook wel inzien dat het tijd is om te innoveren en te vernieuwen. Dus ik zou nog graag willen weten: wat is nou precies de reden dat we negen maanden moeten wachten? Kunnen we dat niet naar zes maanden vervroegen, als je ook kijkt naar wat de uitgeverij en de verspreider zeggen die daar al ervaring mee hebben?

Dus positief, we zijn blij. Dit draagt bij aan de VANG-doelstelling en een opt-in is echt van deze tijd. Zo maken we onze inwoners ook bewust van de keuze die ze hebben en als ze de folders willen behouden, dan kan dat uiteraard nog steeds.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Knikker, dan ga ik naar mijnheer Koning, CDA.

De heer KONING: Dank u wel voorzitter, het CDA is wild enthousiast over dit voorstel, wat een goede en simpele manier is om winst te boeken bij CO₂-bestrijding, water- en energieverbruik. En natuurlijk papierverspilling, ruim 600 ton per jaar besparing en dat door gewoon alleen folders te bezorgen bij inwoners die hebben aangegeven dat ze die willen ontvangen! Het voorstel is geniaal door zijn eenvoud. Uit onderzoek is gebleken dat drie op de tien inwoners het foldermateriaal bij binnenkomst direct dumpen, vaak met de folie er nog omheen. 11% van het restafval bestaat uit oud papier, dus daar is zeker winst te behalen. Die besparing wordt eenvoudig bereikt door het om te keren. Geen nee-sticker als je het foldermateriaal niet wenst te ontvangen, maar een ja-sticker als je het wel wilt. Uit de resultaten bij gemeenten waar het is ingevoerd, blijkt dat 80% geen folders wenst te ontvangen. Het is inmiddels ook duidelijk geworden, tot aan cassatie bij de Hoge Raad aan toe, dat er juridisch geen belemmeringen zijn voor invoering van de ja/ja-sticker.

De huis-aan-huisbladen worden ontzien mits zij 30% lokaal nieuws bevatten, een heel goede zaak. Want huis-aan-huisbladen zijn essentieel voor de lokale nieuwsvoorziening en de gemeentelijke organisatie. Bovendien hebben deze bladen het moeilijk. Nu krijgen ze nog een extra impuls: omdat de folders minder verspreid worden, gaan ondernemers in plaats daarvan mogelijk hier weer meer adverteren. Maar dan moeten ze natuurlijk wel overal bezorgd worden. Daar mankeert het nog wel eens aan. Maar er zijn mensen die zo geïnteresseerd zijn dat ze de krant zelf ophalen in bepaalde winkels.

Ik haal hem zelf bij de Vomar, maar dat is natuurlijk alleen maar...

De VOORZITTER: Mijnheer Koning, gaat u afronden want u bent door uw tijd heen.

De heer KONING: Ik heb vier minuten.

De VOORZITTER: U heeft twee minuten, volgens de griffie.

De heer KONING: Op de agenda staat vier.

De VOORZITTER: Niet op mijn blaadje, u heeft twee minuten op mijn blaadje, HAP drie.

De heer KONING: Ik heb nog vijf zinnnetjes.

De VOORZITTER: Als u ze snel uitspreekt, dan mag het.

De heer KONING: Ik haal hem zelf bij de Vomar, maar dat is natuurlijk alleen maar om te zien of ik er zelf in sta. De communicatie is goed opgezet. Bij gemeenten waar het al is ingevoerd voldoet het volledig aan de verwachtingen. Het duurt echter nog negen maanden. Dat is jammer, gelet op de verkiezingen in maart a.s. Als de ja/ja-sticker dan al was ingevoerd had iedereen met flyer en heel wat brievenbussen kunnen overslaan. Maar je kunt niet alles hebben. Het moge duidelijk zijn, we zullen dit voorstel steunen.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Koning, dan gaan we naar mijnheer Khatab, EEN Haarlemmermeer.

De heer KHATAB: Dank u wel voorzitter, de bedoeling van een ja-sticker is om alleen geadresseerd reclamedrukwerk te verspreiden onder de inwoners die daarvoor kiezen. Andere gemeenten doen hier ook aan mee wegens afvalpreventie. De nee/ja-sticker zal verdwijnen omdat huishoudens zonder sticker de krant nog wel ontvangen.

EEN Haarlemmermeer begrijpt het voorstel, maar heeft hier en daar wel vraagtekens. € 45.000,00 voor zowel communicatie als projectleiding en onderzoek klinkt als enorm veel. Vooral omdat er geen financiële toelichting bij staat, waardoor we er een beetje achterdochtig naar kijken. Ook de resultaten van dit onderzoek worden niet bekendgemaakt. Vervolgens worden de stickers per krant verspreid. Maar hoe zullen nee/nee- en ja/ja-huishoudens worden onderscheiden? Kortom, wordt het ook in beeld gebracht om tegelijkertijd ook dumpacties van folderbezorgers tegen te gaan?

En tot slot, de duurzaamheid van de stickers. Zijn deze milieubewust? Want normale stickers zijn natuurlijk wel milieubelastend. Buiten dit is het verspreiden van ongevraagd en onnodig drukwerk milieubelastend terwijl men het wereldwijde web heeft om dit te benutten. Tot zover de bijdrage.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Khatab, dan gaan we naar mevrouw Kerkhoff, PvdA.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter, wij zijn verdeeld, ik meld het meteen maar even. Ik denk dat we binnen de PvdA de verdeeldheid laten zien zoals die in de maatschappij ligt. Er is een aantal mensen voor en dat heeft met name te maken met de milieukant, dus het besparen van bomen, papier, minder afval. En er is ook een andere groep die vindt dat het juist voor de digibeten heel lastig wordt om op internet de digitale folders te bekijken. Dus we hebben gezegd 'wat nog veel belangrijker is, is eigenlijk de keuzevrijheid die je hebt over je eigen brievenbus'. Je eigen brievenbus, jij beslist wat daarin komt of wat daar niet in komt. Tot nu toe is het beleid dat iedereen iets in jouw brievenbus mag deponeren en dat je zelf mag beslissen of je het niet wilt. Daar heb je bijvoorbeeld de nee/nee-sticker

voor, maar de keuze ligt bij jou. Nu wordt het omgedraaid en gaan wij als gemeente zeggen 'jij krijgt niets meer in je brievenbus, alleen als je het zelf wilt'. Dat is betutteling, dus daar zit het verschil bij ons binnen de partij, hoe ga je om met de brievenbus? Hoe ga je om met keuzevrijheid van mensen? En dat is ook heel concreet, op het moment dat je de sticker opplakt en je wilt dat, dan krijg je gewoon alles wat je wilt hebben, heb je geen sticker, dan krijg je niets. Maar dan ook niet van die mevrouw om de hoek die een briefje bij jou in de bus gooit, of de dorpsraad die iets in de brievenbus gooit, of de kleine ondernemer die iets wil. Die kunnen dat allemaal niet meer zomaar in de brievenbus doen. Keuzevrijheid, dat is het belangrijkste.

De VOORZITTER: Mevrouw Kerkhoff, u krijgt een interruptie van mijnheer Den Butter en u bent bijna door uw tijd heen, dus na de interruptie graag afronden.

De heer DEN BUTTER: Ik wil even interrumpen want het berichtje van de dorpsraad valt niet onder reclaimedrukwerk. U kunt wel dat soort dingen roepen maar dat wordt allemaal uitgelegd, als het wordt ingevoerd waarschijnlijk, maar het is nu al zo dat dat geen reclaimedrukwerk is. Dat wordt wel eens gedacht maar het is niet waar.

De VOORZITTER: Wacht even mevrouw Kerkhoff, mijnheer Schouten wil ook interrumpen. Mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Dat klopt, ik merk toch steeds dat collega's het raadsvoorstel niet goed gelezen hebben. Ook niet commercieel drukwerk zoals folders van politieke partijen zijn uitgesloten van deze actie. Dat was het.

De VOORZITTER: U gaat afronden, mevrouw Kerkhoff.

Mevrouw KERKHOFF: Ja, ik ben het er niet helemaal mee eens, je moet de vrijheid hebben om bij iemand iets in de brievenbus te doen of diegene moet dat zelf niet willen, dat is het standpunt in 'hoe ga je om met de vrijheid van de brievenbus?'

De VOORZITTER: Dat klinkt als een mooie roman. Dan gaan we naar de VVD, mevrouw Kliphuis.

Mevrouw KLIPHUIS: Dank u wel voorzitter, ik stond vandaag heel even in een winkel op 1,5 meter afstand met een van mijn dorpsgenoten te praten en die zei 'wat ga je vanavond doen?' Ik zei 'ik ga onder andere over de ja/ja-sticker praten'. Die mevrouw vroeg 'maar waarom hebben we dan een ja/ja-sticker nodig?' Dus ik ging uitleggen wat in het voorstel stond en precies zoals hier net gebeurde bij mijn collega mevrouw Kerkhoff, was het best ingewikkeld om haar uit te leggen wat er allemaal wel en niet nu onder valt, want zij begreep dat in eerste instantie niet. En in tweede instantie vroeg ze aan mij: maar waarom werkte het huidige systeem dan niet? Ik zei: 'Er zijn mensen die vinden dat er papierverspilling is'. Zij zei: 'Papierverspilling door foldertjes?' Ik zei 'Ja, door foldertjes. Ja, dat is de aanleiding'. En toen zei ze: 'Wat ik eigenlijk papierverspilling vind, is die ontzettend grote berg karton die door al dat digitaal winkelen en dat online bestellen allemaal bij onze vuilnisbak komt te liggen en die stapel folders valt eigenlijk heel erg mee'. Ik voel wel wat voor dat standpunt, want is dit niet een voorstel uit 2017 dat een beetje achterhaald begint te raken? Is dit niet een voorstel dat zag op een tijd waarin vooral dat gedeelte een probleem was met de papieroverlast waar we nu zien dat, als we dat weghalen en al deze mensen vragen om online al die krantjes te gaan lezen die ze nu misschien gewoon schriftelijk lezen, gewoon via een brievenbus, die mensen dan ook naar die online winkels gaan en daar allemaal online hun dingen bestellen.

Want dat is namelijk heel makkelijk: je klikt meteen op de aanbieding en krijgt hem binnen met die

doos. Die doos die mensen vervolgens niet klein maken en zo in die afvalcontainer gooien dat wij daar allemaal last van hebben. Is het ook niet zo dat op het moment dat je die folders van die lokale ondernemers niet meer binnenkrijgt, je minder snel geneigd bent om op je fiets te stappen en naar de boekhandel te gaan en toch liever dan maar bij bol.com je boeken bestelt? En daarmee eigenlijk veel hogere CO₂-uitstoot genereert? Ik vraag me oprecht af of het opt-insysteem met de ja/ja-sticker uiteindelijk niet milieubelastender werkt dan deze nee/nee-sticker. Omdat deze nee/nee-sticker zorgt dat ondernemers in hun eigen wijk veel exposure hebben, deze nee/nee-sticker zorgt dat onze kinderen straks een leuk krantenwijkje kunnen lopen, want vergeet ook hen niet, die hier heel veel aan doen, en deze nee/nee-sticker behouden kost op dit moment geen geld. Dus gaan we nu geld investeren in iets waarvan wordt beweerd dat het een milieueffect heeft maar waarvan ik durf te betwijfelen of, als je het op macroniveau gaat berekenen, dat het milieueffect wel zo groot is en opweegt tegen de problemen die je er in verdere keten mee creëert. Dan u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kliphuis. Dan zijn alle aanwezige partijen als het goed is geweest. Voor de notulen: Lid Meijer is niet aanwezig. Dan gaan we naar het college, mevrouw Sedee, u heeft vijf minuten.

Wethouder SEDEE: Dank u wel. Die heb ik niet helemaal nodig. Ik vind het zelf een heel mooi voorstel. Ik was zelf ook een beetje aan het denken 'ben ik nu voor, ben ik nu tegen?' maar als je het raadsvoorstel bekijkt, dan denk ik eigenlijk, ik zal niet zeggen 'dat zou je moeten willen', maar 'hier ligt een goed raadsvoorstel', dus ik beveel het aan.

Ik zal nog even wat vragen beantwoorden, er waren niet zo heel veel vragen. Een van de vragen was van mijnheer Den Butter over Spotta en of wij niet gereageerd hebben op hun verzoek om in gesprek te gaan. Toen zij contact opnamen met de gemeente, was dat eigenlijk vlak na de sessie. Vervolgens wilden zij contact en is er gezegd 'we zijn bezig met een ambtelijke inventarisatie, dus wij nemen dan contact op met u'. Dat is gewoon gebeurd en de contacten met Spotta zijn gewoon heel goed.

Dan de negen maanden van mevrouw Knikker. Zij vroeg 'kan het niet gewoon zes zijn?' Zes is de minimale periode, dus in principe zou dat kunnen. Alleen dat valt precies midden in de zomerperiode, dus dat leek ons gewoon een beetje onhandig. Vandaar dat we hebben gezegd 'dan doen we het drie maanden later'.

Dan was er nog een vraag, ik geloof van... Hoe gaat het met de stickers? Dat heeft iemand gevraagd, dat was u mijnheer Beusenberg. Hoe gaat het met de stickers? Die stickers die worden in een stickervelletje meegestuurd met de huis-aan-huisbladen, dus de BDU werkt daar gewoon aan mee.

O, ja, de duurzame sticker. De vraag was ook: is die wel duurzaam? Ik heb geen flauw idee. Ik vind dat wel een bijzonder ingewikkelde technische vraag, dus jammer dat u niet schriftelijk heeft gevraagd want dat had ik op zoek kunnen gaan naar het mysterie van de sticker. Maar goed, dat kunt u alsnog gewoon doen als u nog eens een schriftelijke vraag zou willen indienen, dan krijgt u daar antwoord op. Dan had u nog een vraag naar de € 45.000,00 voor kosten voor communicatie, de projectleider, het onderzoek en evaluatie. En u zegt 'ik word daar een beetje wantrouwend of argwanend van. Ik weet niet meer zo goed welk woord u gebruikte. Misschien zou dat nog even willen toelichten waarom u dat zo noemt?

De VOORZITTER: Het gebeurt niet zo vaak dat het college een vraag aan de raad stelt, maar misschien kunnen we dat even doen.

Wethouder SEDEE: Het is een heel bijzondere vraag, daarom zou ik graag ik een toelichting willen.

De VOORZITTER: Dat hoeft niet, maar het mag wel, ik denk dat dat mijnheer Beusenberg was, of mijnheer Khatab? Ja, mijnheer Khatab.

De heer KHATAB: Ja, ik zei 'achterdochtig', want het is bijna € 50.000,00 aan een projectje waarvan wij denken 'hoe is dat bedrag tot stand gekomen?' Als de productiekosten niet eens meetellen?

De VOORZITTER: Dat is wel een heel technische vraag die nu niet door het college wordt beantwoord, daar ga ik zomaar van uit. Mocht u dat willen weten, dan kunt u die vraag schriftelijk stellen. dan constateer ik dat het college klaar is.

Wethouder SEDEE: Volgens mij heb ik alle vragen beantwoord, voorzitter.

De VOORZITTER: Volgens mij ook, dan kijk ik even rond. Dat is het geval en dan sluit ik de eerste termijn en gaan we naar de tweede termijn. We hebben een halfuur en ik stel voor dat we een, twee of maximaal drie onderwerpen selecteren. Mijnheer Schouten wil een onderwerp inbrengen, heeft iemand anders nog een onderwerp? Niet het geval? Mijnheer Schouten, we gaan eerst even de onderwerpen ophalen.

De heer SCHOUTEN: EEN onderwerp? Ja, ik heb een onderwerp: de ja-sticker. En als niemand anders een onderwerp inschiet, dan gaan we gewoon door het tot 20.30 uur is, denk ik en ik stel voor om gewoon maar te beginnen.

Ik heb gehoord: betutteling, keuzevrijheid...

De VOORZITTER: Wacht even, mijnheer Schouten, mijnheer Schaap van Forza! wil ook nog iets inbrengen.

De heer SCHAAP: Ja, voorzitter, als er tijd over is, wil ik wel het effect op de kwaliteit en sowieso de effecten voor onze lokale media van een ja-sticker hebben.

De VOORZITTER: Waarvan akte. Mijnheer Schouten, uw betoog.

De heer SCHOUTEN: Dank u wel. De vrijheid van de brievenbus, betutteling en keuzevrijheid. Ik vind het plakken van een sticker omdat je iets niet wilt in je brievenbus, eigenlijk de omgekeerde wereld. Iedereen kan van alles in je brievenbus stoppen, het kan oplopen tot van alles en nog wat, maar als ik iets wel wil, dan moet ik de sticker plakken. Dat is nu juist de bedoeling. Dat er sprake is van betutteling, dat vind ik flauwekul. En als je het pakket folders uitpluist, dan zit daar geen enkele lokale ondernemer in, dat zijn allemaal landelijke ondernemingen met wat lokale footprints, maar het zijn allemaal landelijke ondernemingen.

De VOORZITTER: U krijgt twee interrupties, eerst mijnheer Salhi HAP en daarna mijnheer Schaap, Forza!

De heer SALHI: Dank u wel voorzitter, misschien dat GroenLinks mij even wil helpen. Als we nu kijken naar de huidige vorm die we nu hebben ingesteld. Ik hoor heel mooie verhalen en ik hoor dat het heel veel oplevert, maar kunt u mij aangeven of het huidige systeem heeft gefaald of dat dit een beter systeem is, met de ja-sticker? Dat we misschien nog meer mensen onder druk zetten door te zeggen 'nu moet je echt een ja-sticker nemen want het gaat niet de goede kant op'? Dus heeft dat andere systeem gefaald? Daar ben ik echt naar op zoek.

De VOORZITTER: Ik ga eerst even de andere interrupties af om even te kijken of het misschien dezelfde vragen zijn. Mijnheer Schaap en daarna mijnheer Beusenbergh.

De heer SCHAAP: Het eerste wat ik wilde vragen, ging eigenlijk over wat mijnheer Salhi zei. Maar ik

wilde ook nog iets vragen want ik hoor u zeggen dat er heel weinig post binnenkomt van lokale ondernemers, maar dat is niet mijn ervaring. Ik krijg dat wel. Daarnaast wil ik ook meegeven of u weet dat heel veel van de folders die we krijgen van bekende landelijke ketens, vaak ook van franchisenemers zijn, vaak lokale ondernemers. Ondanks het feit dat ze draaien onder een nationale vlag als een Albert Heijn of Jumbo, zijn dat wel degelijk lokale ondernemers. Die belemmert u er ook mee.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Inderdaad, wat mijnheer Schaap ook zei, het ligt heel erg aan het gebied waar je woont. In Hoofddorp zul je niet zo snel een foldertje krijgen van een knopenwinkel in Zwanenburg, maar wel van winkels in het winkelcentrum zelf. Dus dat wordt per postcode bepaald.

De VOORZITTER: We gaan naar mijnheer Schouten, volgens mij waren de opmerkingen 'heeft het systeem gefaald?' en 'de lokale ondernemer', als ik het zo mag samenvatten.

De heer SCHOUTEN: Dat had ik ook opgeschreven voorzitter. De derde bijdrage was geen vraag. Of het systeem gefaald heeft? Voor GroenLinks faalt het op bepaalde punten inderdaad. Er zijn een heleboel mensen die geen sticker plakken omdat ze er gewoon te lui voor zijn of omdat ze dat niet mooi vinden op hun brievenbus. Dus daar komt die besparing vandaan.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mevrouw Kliphuis, VVD.

Mevrouw KLIPHUIS: Dank u wel voorzitter, kan mijnheer Schouten mij uitleggen waarom je als je te lui bent nu gestraft moet worden zodat je die folders niet meer krijgt? Het is gewoon het omdraaien van het systeem en ik zie daar geen enkele rationaliteit in waarom het systeem de ene kant op wel eerlijk zou zijn en de andere kant op niet eerlijk. Volgens mij was uw argument dat het beter was voor het milieu en volgens mij heb ik net aangegeven dat het misschien op microniveau zo is, maar dat je er op het macroniveau heel grote vraagtekens bij kunt zetten. Dus ik hoor nog steeds niet waarom het nu een betere keuze is om voor een opt-insysteem dan voor een opt-outsysteem te kiezen.

De VOORZITTER: Ik zie een aantal handen. Even voor de orde, ik ga eerst even naar mijnheer Schouten en dan ga ik de hele rij af. Eerst even mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Ik probeer mee te schrijven maar het gaat wel erg snel nu. Ik heb gezegd dat het systeem deels faalt omdat we mensen hebben die geen sticker plakken omdat ze dat gewoon niet doen, die ontvangen die folders en gooien die linea recta in de papierbak. We zien in het voorstel dat daardoor een heleboel te besparen valt. Als we onze digitale brievenbus nog even in herinnering nemen, nog niet zo lang geleden was daar ook een opt-outsysteem voor bedacht en werden we helemaal gek gespamd met allerlei narigheid die we in onze digitale brievenbus kregen. Dat is omgedraaid en momenteel heb ik een heel mooi schone brievenbus op mijn computer. Het zit een beetje in dezelfde trend met het papier. Ik wil de keus hebben om iets te ontvangen als ik daar toestemming voor heb gegeven en ik wil niet iets ontvangen waar ik geen toestemming voor heb gegeven. En op microniveau zal dat werken, als elke gemeente dat op microniveau gaat doen, dan besparen we met z'n allen een gigantische berg afval.

De VOORZITTER: Ik heb nu in totaal vijf sprekers, dat zijn, vermoed ik, niet allemaal interrupties, ik ga ze even af: mijnheer Den Butter, dan mijnheer Koning, mevrouw Kerkhoff, mevrouw Knikker en daarna mijnheer Schaap. En mijnheer Salhi van de HAP. We beginnen even met mijnheer Den Butter.

De heer DEN BUTTER: Dank u wel voorzitter, de vraag wordt gesteld: waarom zou een opt-in beter zijn dan een opt-out, of waarom zou het meer of minder betuttelend zijn? Volgens mij zit daar principieel geen enkel verschil in of je nu het ene of het andere kiest, dus dan ga je kijken naar het resultaat. Ik vind in het stuk heel duidelijk gemaakt wat de milieuvoordelen zijn. 'Dat is op microniveau', wordt er dan door de VVD gezegd, maar de argumenten die er tegen worden ingebracht worden op geen enkele manier onderbouwd. Waarom zou dat gebeuren? Zoals die verhalen dat mensen meer digitaal zouden gaan bestellen, die vind ik helemaal niet terug in stukken of in onderbouwing, dus dat vind ik erbij gezocht.

De VOORZITTER: Mijnheer Koning

De heer KONING: Net als mijnheer Schouten wil ik ook toestemming geven voor wat er in mijn brievenbus wordt gegooid. Dit voorstel levert een besparing op van 600 ton per jaar en als je dat binnen kunt halen, vind ik dat je dat moet doen. Maar dan haalt de VVD er iets anders bij, namelijk de enorme hoeveelheid karton die vrijkomt als artikelen worden aangeleverd die online zijn besteld. Maar ik zeg dan 'dat is een probleem dat we ook moeten oplossen', maar dat kan toch nooit een rechtvaardiging zijn om deze winst niet maar vast te verzilveren?

De VOORZITTER: Mevrouw Kerkhoff, PvdA.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter. Ik wil even terugkomen op de milieukant. Op dit moment weten we dat ongeveer 14% van de huishoudens niets doet met folders en ze met het cellofaan eromheen bij het oud papier gooit en in een aantal steden hebben ze het al ingevoerd en daar blijkt dat 70% bezuinigd is. Dat is een heel mooie winst als je kijkt naar de milieukant, dat staat buiten kijf, maar vindt u het niet een makkelijke manier? Want nu zou je mensen moeten motiveren aan te geven waarom ze het niet zouden willen hebben en dat is een lange weg. Dat weten we uit ervaring. Kijk naar mensen die niet meer roken. 25 jaar geleden rookte bijna iedereen, nu rookt bijna niemand meer. Het is een lange weg om mensen te motiveren om met dat soort dingen gepast om te gaan. Dan kom ik terug op het woord betutteling, wat mijnheer Schouten een lastig woord vindt. We gaan het nu eigenlijk overnemen. We zeggen nu, in het kader van het milieu – en dat is op zich een heel goed argument – beslissen we dat we het op die manier gaan inrichten. Dat is lastig, dat blijven wij lastig vinden.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Kerkhoff. Dan gaan we naar mevrouw Knikker.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel. Ook in reactie op de VVD en de schijntegenstelling 'het is het een of het ander'. Het probleem van de dozen die we binnenkrijgen met al die pakketjes, neemt niet weg dat we als gemeente de stap kunnen nemen om te kijken wat we kunnen doen aan al die folders die ongelezen in een bak verdwijnen. En als corona ons een ding heeft laten zien, is dat denk ik dat ondernemers heel goed in staat zijn om te innoveren. Van de folders die ik in mijn bus krijg, kan ik bijna voor 100% zeggen dat er alleen maar de grote nationale ketens bij zitten. Wat de lokale ondernemers goed doen, is klantenbinding. Die zorgen ervoor dat je als vaste klant op een mailinglijst komt en dat je geadresseerd drukwerk thuiskrijgt met vouchers en uitnodigingen voor speciale activiteiten. Het is niet zo dat we het hele verdienmodel eigenlijk onderuithalen. Ik snap dat verandering altijd ingewikkeld is en dat we daar doorheen moeten. Maar de angst die bij sommige partijen wordt gevoeld voor ondernemers die daarmee hun verdienmodel zien verdwijnen is echt ongegrond, dat kunnen we ook zien bij de andere gemeenten waar dit speelt. En de lokale ondernemers die ik heb gesproken, zien er echt geen probleem in.

De VOORZITTER: Mijnheer Salhi, HAP.

De heer SALHI: Nog even reagerend op mijnheer Schouten van GroenLinks voorzitter, ik hoorde hem heel duidelijk zeggen dat hij ook de keuzevrijheid wilde om een ja-sticker te plakken en ik vraag me echt af wat dan het verschil is met de keuzevrijheid waarvoor ik heb gepleit, want dat is ook een keuzevrijheid.

De andere vraag die ik nog wil stellen gaat over die alternatieve vorm die we misschien missen: misschien moeten we de nee/nee-sticker veel meer promoten zodat mensen die weer massaal op de brievenbus gaan plakken?

De VOORZITTER: Mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Ja, keuzevrijheid, een ja- of nee-sticker en de betutteling. Het scheelt gigantisch veel afval en dat is het resultaat van een andere keuze. En betutteling zie ik niet want je kunt nog steeds de keuze maken. Dus ik zie het niet zo erg.

De VOORZITTER: Dank u wel. dan gaan we naar mijnheer Schaap en dan naar mijnheer Beusenberg en dan mevrouw Kliphuis.

De heer SCHAAP: Eerst even een korte reactie op mevrouw Knikker van D66, over de lokale ondernemers. Ik spreek ook lokale ondernemers en die zijn juist heel bang. Wat u zegt, klopt gedeeltelijk, ze hebben inderdaad een vaste achterban en die kunnen ze mailen, daar is toestemming voor. Maar we weten dat we een groeigemeente zijn en heel veel lokale ondernemers zijn bang voor nieuwe potentiële klanten die ze moeten lokken, dat ze dat met een ja-sticker straks niet meer kunnen. Ze kunnen dan niet meer langsgaan en dat is hun angst. Dan kan ik direct erop ingrijpen dat er duidelijk staat dat reclame niet mag, dus ook niet van onze lokale ondernemers. En dan hoor ik iets over toestemming in de brievenbus en vraag ik aan degene die toestemming willen geven: wat is nu precies het verschil tussen toestemming van uw ja, en de toestemming van mijn nee? Als ik 'nee' op mijn brievenbus heb staan, is het duidelijk voor iedereen: nee, ik wil je troep niet, nee ik wil je papieren niet, ik wil niets. Met een ja/ja-sticker ga ik juist denken 'ik kan er alles ingooien wat ik zou willen'. Ik zou er alles in kunnen gooien wat ik wil en dat is inderdaad waar de ja/ja-sticker voor is, maar dat betekent ook dat ik ook de grote reclamepakketten, de reclame die u juist wilt tegenhouden, erin blijft gooien.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mijnheer Den Butter.

De heer DEN BUTTER: U zegt 'met zo'n ja-sticker kun je er alles in gooien, alles', maar wat bedoelt u dan precies? Krijgen we dan meer dan nu, als ik geen sticker op mijn brievenbus heb zitten? Wat krijgen we dan meer als er een ja-sticker op zou komen? Noemt u eens een ding.

De heer SCHAAP: Ik kan alles opnoemen, van folders, tot flyers, tot reclame, tot informatie van dorpsraden, dat is dan natuurlijk niet zo heel erg, tot troep.

De VOORZITTER: Mijnheer Den Butter.

De heer DEN BUTTER: Meent u nu serieus dat u troep bij mij in de brievenbus komt doen omdat ik een ja-sticker opplak en denkt u dat mensen denken dat ze dat werkelijk mogen als daar een ja-sticker op zit? Daar geloof ik helemaal niets van, mijnheer Schaap. Ik ken u een beetje als een welkenkend mens en dat gaat u natuurlijk niet doen. Maar uw verhaal is dat u uw 'van alles' bij mij in de brievenbus gaat stoppen.

De VOORZITTER: Mijnheer Schaap.

De heer SCHAAP: Ik heb het ook niet over mensen die troep erin gooien, ik boedelde specifiek de bezorger of een bedrijf, dus dan gaat het niet alleen over reclame, maar ook over dagelijkse spam, want u wilt alles, u heeft immers een ja-sticker. Met een nee-sticker is het veel duidelijker dat je niets wilt.

De VOORZITTER: Ik dacht dat u aan het afronden was, maar maakt u uw zin af.

De heer SCHAAP: Wat ik daarmee bedoel aan te geven is dit. Je geeft met een sticker geen duidelijkheid af. Je geeft met een ja-sticker geen duidelijkheid meer af. We hebben ook heel veel bewoners die niet de lokale krant lezen, die niet naar de Vomar gaan om de krant te halen, die nu de krant niet krijgen en straks niet weten dat er een nieuw systeem is. We gaan straks met twee systemen door elkaar werken en dat gaat zo meteen botsen met elkaar. Dat is waar ik voor probeer te waarschuwen.

De VOORZITTER: Mijnheer Schouten, interruptie.

De heer SCHOUTEN: Mijnheer Schaap van Forza! botst met de werkelijkheid want als hij alles goed gelezen heeft, weet hij precies wat er nu wel en niet in de brievenbus mag komen met dit raadsvoorstel. En alle folderaars – geloof me – gaan het straks ook weten en alle bringers van van alles en nog wat, zullen precies weten waar ze het wel en niet in mogen gooien. Het grote verschil is die gigantische besparing. U weet zeker dat u niets wilt hebben, uw buurman denkt 'het komt wel goed', en die krijgt al die folders wel in zijn bus en die leest ze niet en gooit ze weg. Er staat hier gewoon dat we gigantisch besparen en dat moet toch de doorslag geven waarmee u zegt 'we gaan met die VANGdoelstelling aan de slag, we gaan straks iets doen met 30 kilo per jaar'. Het enige verschil is die sticker. Ik snap werkelijk niet waar dit heengaat. Vooruitgang is moeilijk, ik weet het. Zie de muziekbranche en de filmindustrie, die hebben gewoon meegedaan. Je had cassettebandjes en dat ging naar cd's en nu streamen we alles. Je zag videotheken en nu hebben we Netflix, alles wordt gestreamd, al die bedrijven hebben allemaal iets anders moeten verzinnen, het komt gewoon goed, met die ja-sticker.

De VOORZITTER: Alles komt goed met de ja-sticker. Mevrouw Kerkhoff.

Mevrouw KERKHOFF: Dank u wel voorzitter. Ik heb een vraag aan mijnheer Schouten. Ik ben het helemaal met u eens dat we elke boom willen laten staan die niet omgezaagd hoeft te worden voor papier, daar zijn we het helemaal mee eens. Papier besparen is heel belangrijk. De vraag is alleen of je het op deze manier moet doen zoals nu wordt voorgesteld, of dat de manier is om het voor elkaar te krijgen.

De VOORZITTER: Korte reactie van mijnheer Schouten en dan ga ik naar mijnheer Schaap en dan mijnheer Beusenberg en dan mevrouw Kliphuis.

De heer SCHOUTEN: Voorzitter, ik vind elke manier om een boom te besparen een goede manier. Het is zo simpel. Het kost maar € 45.000,00. Het kost een heel klein beetje energie en we besparen daar gigantisch mee, dus ik vind de argumenten van de PvdA over betutteling en dat soort zaken vooral voor een rode linkse partij een verkeerde afslag. Dank u wel.

De VOORZITTER: Waarvan akte. Mijnheer Schaap, rondt u af, dan ga ik daarna naar mijnheer Beusenberg.

De heer SCHAAP: Ik wil alleen nog zeggen. en dat heb ik ook gezegd maar dat herhaal ik met alle liefde, ik heb het voorstel gelezen, u heeft het voorstel gelezen, wij hier hebben allemaal het voorstel

gelezen. Maar mensen buiten, die inwoners, gaan dat niet lezen, de mensen die de folders verspreiden lezen dat niet. Je kunt niet verwachten van een zestienjarige flyeraar of een postbezorger dat hij die regels zal kennen en dat verschil ziet. Die heeft zijn oordopjes in en is met zijn eigen gedachten bezig en weet al jaren 'nee/nee mag'.

De VOORZITTER: Ik ga naar mijnheer Beusenberg want dit begint een pingpongwedstrijd te worden. Ook heel leuk maar niet voor de ja/ja-sticker. Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Als ik de voorzitter zo hoor, hebben we het volgende raadsuitje al gevonden. Ik denk dat mijnheer Salhi gedachten kan lezen voorzitter, want voordat hij zei 'we moeten de nee/nee-sticker meer gaan promoten', had ik op mijn blaadje geschreven 'een nee-nee sticker meesturen met de krantjes' in plaats van de ja/ja-sticker om dat bij de mensen onder de aandacht te brengen zodat mensen bij zichzelf denken 'ik lees eigenlijk die boekjes negen van de tien keer niet, laat ik een nee/nee-sticker opplakken want het is zonde'. Dus mijnheer Salhi, u heeft mijn zegen.

De VOORZITTER: Ik voel een beetje een motie aankomen. Mevrouw Kliphuis, VVD.

Mevrouw KLIPHUIS: Dank u wel voorzitter, ik heb een tijdje zitten broeden op wat nu precies het probleem is volgens GroenLinks waarvoor de ja/ja-sticker de oplossing zou zijn en misschien zeg ik het iets te scherp, maar u kent mij. Volgens mij vindt GroenLinks dat er te veel luie mensen zijn die voor papierverspilling zorgen en dat is eigenlijk fout, dus gaan we voorkomen dat die luie mensen nog verder papier verspillen. Dat is eigenlijk het mensbeeld dat hier door GroenLinks naar voren wordt gebracht. We denken als VVD 'dat zijn niet allemaal luie mensen, dat zijn mensen die misschien...'

De VOORZITTER: Mevrouw Kliphuis. U krijgt een interruptie van mijnheer Koning, CDA.

De heer KONING: Mag ik u erop wijzen dat we helemaal geen voorstel van GroenLinks bespreken maar een voorstel van het college waar u ook zelf deel van uitmaakt?

De VOORZITTER: Mevrouw Kliphuis.

Mevrouw KLIPHUIS: Heel goed, dank u wel mijnheer Koning, dat u dat inbrengt, maar ik heb het specifiek over het mensbeeld dat GroenLinks hier naar voren brengt. We hebben duidelijk aangegeven dat we dit voorstel van het college in die zin niet steunen en dat is dus niet het mensbeeld dat de VVD heeft. De VVD zit daar echt fundamenteel anders in, we gaan mensen niet op die manier bejegenen 'u bent fout, en u verspilt te veel papier en we gaan u een aantal dingen ontnemen, namelijk folders, en u heeft daar alleen nog maar recht op als u nu een stickertje op uw brievenbus plakt'. Dat is wat u zegt tegen deze mensen en eerlijk is eerlijk, ik vind dat nogal moeilijk uit te leggen aan mijn burens.

De VOORZITTER: Mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Mevrouw Kliphuis. Ik vind dat u een karikatuur maakt van GroenLinks want dit is natuurlijk helemaal niet wat hier bedoeld wordt. En als u verder geluisterd had naar de rest van het betoog en de rest van het debat, dan had u gehoord wat GroenLinks hiermee bedoelt. Natuurlijk zijn er een of twee luie mensen die het betreft, maar het overgrote deel doet gewoon goed zijn best en draait goed mee in de Haarlemmermeer. Maar de voors zijn zo belangrijk dat je goed moet nadenken of je nee wilt zeggen tegen dit systeem want er staat zwart-op-wit wat voor voordelen het voorstel met zich meebrengt. Dus ik ben het niet eens met het standpunt van de VVD. GroenLinks is een serieuze partij en ziet alle inwoners van Haarlemmermeer op hetzelfde niveau zitten.

De VOORZITTER: Ik heb twee interrupties, ik ga heel even naar mijnheer Beusenberg en dan naar mevrouw Kliphuis.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Nu mijnheer Schouten het over zwart-op-wit heeft, bent u dan ook bereid om te kijken wat de impact zou zijn als we de actieve promotie van een nee/nee-sticker inzetten? Wat daar de invloed van zou zijn? Want dan kunnen we echt praten over zwart-op-wit en dan is het niet met een maat meten, zoals het nu is.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat we even kort naar mijnheer Schouten gaan voor het antwoord en dan naar mevrouw Kliphuis.

De heer SCHOUTEN: Ik ben daar geen partij in, ik denk dat u dat aan het college moet vragen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Kliphuis.

Mevrouw KLIPHUIS: Ik zit een beetje op dezelfde lijn als mijnheer Beusenberg. Er zit nog steeds een veronderstelling in dat er luie mensen zijn die zo direct dan geen drukwerk krijgen. Als al deze mensen, die nu dus niets op hun brievenbus hebben uiteindelijk dan toch voor de ja/ja-sticker zouden kiezen, zouden we net zoveel papier hebben en dat papier zou ook netjes naar de papierbak worden gebracht en gerecycled worden. Daar zit een hele industrie achter zit. Ik denk dat we dus wat dat betreft niet aan die milieubesparing komen dus het blijft bij mij nog steeds de vraag waar nu precies wat u betreft die winst zit en hoe u nu zo zeker kunt zeggen dat deze mensen iets anders gaan doen. Want u zei net 'nee, ze zijn niet lui, er zijn er een paar lui'. Dan ga ik ervan uit dat deze mensen allemaal die folders wel bewust willen, omdat ze het systeem dat we al jaren hebben, begrijpen. Dus ik begrijp nog steeds uw standpunt niet.

De VOORZITTER: Mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Ik zit het voorstel van het college te verdedigen terwijl u zelf in het college zit, ik vind het een heel rare manier van doen op deze manier. De VVD is dus tegen de milieubesparing en tegen de VANG-doelstelling en tegen alle klimaatdoelstellingen en tegen alle raadsvoorstellen en visies en alle beleidsdoelen die het college heeft voortgebracht, want als er bespaard kan worden, dan is de VVD niet thuis. Terwijl het heel simpel is te regelen met dit systeem en de hele wereld weet dat. Als we nog een paar jaar verder zijn, dat geef ik u op een briefje, gaat heel Nederland met dit systeem aan de gang want dan wordt het van rijkswege opgelegd.

De VOORZITTER: Twee interrupties, eerst mijnheer Koning en dan mijnheer Beusenberg.

De heer KONING: Ik wil mevrouw Kliphuis erop wijzen dat in het raadsvoorstel, opgesteld door het college, twee dingen staan. Uit onderzoek is gebleken dat drie op de tien inwoners het foldermateriaal bij binnenkomst direct dumpst en daar komt de ja/ja-sticker aan tegemoet. En er staat ook in: uit de resultaten bij gemeenten waar het is ingevoerd blijkt dat 80% geen folders wil ontvangen, dus waar hebben we het over?

De VOORZITTER: Over de ja/ja-sticker. Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Ik word hier een beetje nijdig van, laat ik het zo zeggen, want mevrouw Kliphuis wordt nu al meerdere keren aangevallen omdat ze hiertegen is, omdat ze in het college zit. Ik ben persoonlijk juist heel blij dat er een collegepartij is die tegen het college in

durft te gaan want volgens mij is dat hoe de democratie werkt en niet door je een beetje ja-knikkend achter een coalitieakkoord te verschuilen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Mevrouw Kliphuis.

Mevrouw KLIPHUIS: Ik ben meerdere keren in die zin aangesproken en dank u wel mijnheer Beusenberg voor uw steun. Maar ik ben op zoek naar het rationele idee want dit voorstel is uitgewerkt door het college omdat de stemmingen staakten en niet omdat dat een opdracht was vanuit het coalitieakkoord. Ik hoor hier bij meerdere collegepartijen kritische geluiden erover. Het baart mij echt zorgen welk signaal we geven, wat onze aanname is over de mensen die hier bij ons in de gemeente wonen en welke effecten het uiteindelijk heeft op die hele keten, de keten van de plaatselijke ondernemer die mensen naar zijn bedrijf toe wil krijgen. Dan wordt hier gezegd 'dat kan ook op een andere manier'. Dus de ondernemer moet weer creatief worden en de ondernemer moet het probleem weer oplossen? Die krantenbezorger moet ineens veel verder lopen en veel meer wijken doen om überhaupt zijn foldertjes kwijt te kunnen dus dat wordt een veel minder lucratieve baan voor onze kinderen en vervolgens is het nog steeds zo dat er wordt gezegd 'in andere steden heeft het wel geholpen'. Maar ik weet nog steeds niet of dit daadwerkelijk iets oplevert en of degene die, ondanks dat hij die folders niet leest, het toch niet heel fijn vond dat hij die folders kreeg omdat dat een manier van contact was die hij had, ook al legde hij ze ongeopend weg. Want dat is ook weer een aanname die wordt gedaan, misschien vinden mensen het ondanks dat ze het pakket niet openen, toch fijn dat ze af en toe post krijgen omdat er dan nog iemand is die aan ze denkt.

De VOORZITTER: Mijnheer Schouten.

De heer SCHOUTEN: Ik lig in een deuk over dit verhaal, echt. Er liggen feiten in het raadsvoorstel waaruit blijkt dat het een goed idee is. En wat betreft dat de ondernemer het op moet lossen... ja, daar is hij ondernemer voor. Een ondernemer neemt risico, een ondernemer innoveert en een ondernemer denkt na en weet ongetwijfeld hoe hij hiermee om moet gaan. Ik vind het allemaal non-argumenten hoor, serieus, waarom dit geen goed idee zou zijn. Maar goed, misschien ben ik daar GroenLinks voor.

De VOORZITTER: Mijnheer Koning, CDA.

De heer KONING: Ik wil nog even benadrukken dat echt uit onderzoek is gebleken dat drie op de tien inwoners het foldermateriaal direct dumpst en door de ja/ja-sticker kun je 600 ton bezuinigen per jaar, dat zijn harde cijfers. Maar als mevrouw Kliphuis komt met dat het best zo zou kunnen zijn dat iemand ontzettend blij is dat hij een pak folders ontvangt, maar het wel direct weggooit, wat...?

De VOORZITTER: Drie interrupties zie ik.

De heer KONING: En ik wil nog tegen mijnheer Beusenberg zeggen: dat ik dat zei tegen mevrouw Kliphuis was omdat ik vond dat zij GroenLinks aanviel terwijl het geen voorstel was van GroenLinks. Ik vond het juist om dat even recht te zetten, als orde opmerking.

De VOORZITTER: Waarvan akte, dank u wel mijnheer Koning, dan ga ik nu naar mevrouw Kliphuis en dan naar mijnheer Beusenberg en dan mijnheer Den Butter.

Mevrouw KLIPHUIS: Dank u wel. Ik heb de opmerking gemaakt over dat mensen het heel fijn vinden om post te krijgen omdat op dezelfde manier door andere mensen interpretaties aan cijfers worden gegeven, namelijk dat mensen lui zijn als ze geen sticker opplakken. Die interpretaties zijn ook niet

gestaafd door onderzoek. Dus het hebben van een cijfer wil nog niet zeggen dat je daar een interpretatie aan kunt geven en een kwalificatie. Op het moment dat ik het doe, word ik daarop aangevallen en dat is helemaal prima, dat maakt mij helemaal niet uit, en dan wordt erom gelachen, maar op dezelfde manier wordt het door een aantal andere mensen gebruikt en gezegd 'dat zijn lui mensen, die mensen die die stickers niet opplakken'. Het gaat er niet om of ik gelijk heb en of het inhoudelijk klopt, maar het gaat erom dat we het hier wel op de juiste manier het gesprek moeten voeren en dat het zomaar bij de ondernemers wordt neergelegd als probleem en dat ik daarvan heb meegegeven, weten we zeker dat we het probleem niet in macrozin aan het verschuiven zijn door iedereen naar de digitale weg te wijzen? Daar hebben ook andere mensen over gezegd 'digitaal is niet milieuvriendelijk per definitie'. En dan is dit de manier waarop daarop wordt gereageerd? Er wordt eigenlijk niet op die andere serieuze argumenten ingegaan om het enkele feit dat die niet in het collegevoorstel staan genoemd. Ik vind het eigenlijk een manco van het collegevoorstel dat dat gedeelte niet ook is benoemd, maar dat wordt nu bij ons neergelegd, bij een aantal raadsleden hier, omdat wij dat niet hebben onderbouwd. Nee, wij stellen die vraag of dit daadwerkelijk de manier is en het is onze functie als raad, dat we die vraag stellen en onze functie is niet dat we dit volledig gaan onderbouwen. En ik was in het debat niet het voorstel van het college aan het aanvallen, maar een discussie over een aanname van een van de raadsleden in het debat aan het voeren. Dat is eventjes mijn interpretatie en als mijnheer Koning dat anders heeft ervaren, mijn excuus, dat was niet de bedoeling. De bedoeling was om even scherp met mijnheer Schouten van gedachten hierover te wisselen.

De VOORZITTER: Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel voorzitter. Ik heb al een paar keer gehoord dat drie op de tien mensen het pakket folders niet opent en volgens mij zijn dat nu juist de mensen die je kunt overhalen door actief de nee/nee-sticker te promoten want dan wordt er ook winst behaald. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dan had ik nog een handje van mijnheer Den Butter en het verzoek is om ook af te ronden, gezien de tijd.

De heer DEN BUTTER: Dank u wel voorzitter. Het ging een beetje over de opmerkingen van mevrouw Kliphuis over mensen die in hun eenzaamheid geen folders zouden krijgen. Het is natuurlijk wel zo dat als je een ja-sticker plakt, die folders nog steeds komen. Dus wat voor reden of argument mensen ook hebben om folders te krijgen, ze kunnen gewoon zo'n sticker plakken en ze kunnen ze nog steeds ongelezen weggooien. Er wordt niet op gelet of je het werkelijk leest als je het binnenkrijgt. Dat zijn allemaal van die argumenten die niet zo erg ter zake doen. Ik vind de opmerking van mevrouw Kliphuis wel interessant waar ze zegt 'we hadden er allerlei bedenkingen bij en die onderbouwing zou toegevoegd moeten worden aan het voorstel voor we er echt over kunnen beslissen.' Meent u nu serieus dat als we die onderbouwing er ook bij doen, u dan voor bent? Anders kunnen we het beter teruggeven aan het college zodat het wat meer spek op de botten krijgt.

De VOORZITTER: Dat was een vrij directe vraag aan mevrouw Kliphuis, ik geef u nog de mogelijkheid om daar een reactie op te geven.

Mevrouw KLIPHUIS: In alle eerlijkheid is er een aantal punten waarvan ik denk dat als we het voorstel daarmee verrijken en er dan ook keuzes in zetten we misschien een wat genuanceerder standpunt hierin hebben. Dat gaat er allereerst om dat we goed moeten weten of die lokale ondernemers dan echt nog wel hun bereik hebben en ten tweede gaat dat inderdaad om mijn zorgen die ik heb geuit over de milieueffecten in brede zin. Dan ben ik wel degelijk bereid om nog een keer te kijken naar dat voorstel en dat voorstel nog een keer te weggen.

De VOORZITTER: De tijd is inmiddels echt om en er is zo nog een andere sessie dus de tijd was te kort, dat blijkt nu. Ik kan me ook voorstellen dat de partijen een bepaald standpunt hebben ingenomen en elkaar niet meer gaan overtuigen. Ik denk niet dat een voorstel om dit debat te verlengen het gaat halen, als ik rondkijk. Er zijn geen moties of amendementen aangekondigd. Dat kan altijd nog, maar op dit moment zijn die niet uit de sessie voortgevloeid. 9 december a.s. staat het op de stemmingslijst en dan sluit ik hierbij deze sessie, dank u wel.